

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 4), תשל"ג-1973

1. בחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954: (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 2(ג), אחרי פסקה (7) יבוא:

תיקון סעיף 2

"(8) בשירותי תעופה רים;

(9) בסוכנויות נסיעות או תיירות שבנמלי תעופה רים או בעידודת בין-לאומיות."

2. בסעיף 6(ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

תיקון סעיף 6

"אך עובדת שהולד אשר ילדה חייב להישאר או לחזור לאשפוז בבית החולים תוך תקופת חופשת הלידה לתקופה העולה על שבועיים, הברירה בידה לעשות אחת מאלה:

(1) להאריך את חופשת הלידה עד תום תקופת האשפוז, אך לא ליותר מארבעה שבועות;

(2) לפצל את חופשת הלידה כך ששלושה שבועות יהיו בתכוף אחרי יום הלידה והיתר אחרי היום שבו הולד יעזוב את בית החולים;

לא יהיה תוקף לבחירה לפי סעיף קטן זה אלא אם העובדת הודיע עליה בדרך, במועד ולמי שקבע שר העבודה בתקנות."

3. סעיף 17 לחוק העיקרי - בטל.

ביטול סעיף 17

4. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, אחר סעיף 98 יבוא:

תיקון חוק הביטוח הלאומי

98א. (א) מבוססת שהיא עובדת, שהאריכה את חופשת הלידה שלה לפי ברירה הניתנת לה בסעיף 6(ב) לחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954, ינהגו בה כך:

(1) אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 98(א)(1) - תהיה זכאית לדמי לידה נוספים לתקופת ההארכה, אך לא ליותר מארבעה שבועות;

(2) אם היא זכאית לדמי לידה לפי סעיף 98(א)(2), תהיה זכאית לדמי לידה נוספים לתקופת ההארכה, אך לא ליותר משבועיים;

(3) אם כתום שלרשה שבועות מיום הלידה עדיין זכאית היא להמשך תשלום דמי לידה, יידחה תשלום יתרת דמי הלידה לפי סעיף 98 עד שהולד יעזוב את בית החולים.

• נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בריח 1070, תשל"ג, עמ' 350.

1 סי' תשי"ד, עמ' 154; תשכ"ג, עמ' 133; תשכ"ד, עמ' 166; תשל"ב, עמ' 119.

2 סי' תשכ"ח, עמ' 108; תשל"ב, עמ' 126.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יהולו גם לגבי מבוסחת שהיא עובדת עצמאית, אם הורלד אשר ילדה חייב להישאר או לחזור לאשפוז בבית החולים, חוץ התקופה שבעדה משתלמים דמי לידה לפי סעיף 98, לתקופה העולה על שבועיים, ובלבד שניתנה הודעה למוסד על הבחירה בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק שירות התעסוקה (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973

1. אחרי סעיף 69 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959: (להלן - החוק העיקרי), יבוא:
- 69א. (א) בעל כלי רכב או שוכרו, שהסיע בו לעבודה, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, שלושה עובדים לפחות שיש להם זיקת חובה ללשכת עבודה אך לא נשלחו מטעמה, תהא בכך ראייה לכאורה שהוא מנהל או מקיים לשכה פרטית.
- (ב) המזמין הסעה בכלי רכב למטרה כאמור בסעיף קטן (א) ובנסיבות כאמור בו, תהא בכך ראייה לכאורה שהוא מנהל או מקיים לשכה פרטית, ולא תחול הוראת סעיף קטן (א) על בעל כלי הרכב או שוכרו.
- (ג) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על הסעה בשירות אוטובוסים או מוניות ציבורי.
- (ד) מי שקיבל תשלום בעד טיזור וזולתו בעבודה, תהא בכך ראייה לכאורה שהוא מנהל או מקיים לשכה פרטית.
2. בסעיף 77 לחוק העיקרי, במקום "מאתיים וחמישים" יבוא "אלף מאתיים וחמישים", ובסופו יבוא "וקנס של מאה לירות לכל יום שבו העביד עובד כאמור".
3. בסעיף 79 לחוק העיקרי, במקום "חמש מאות" יבוא "אלפיים חמש מאות", ובסופו יבוא "וקנס חמש מאות לירות על כל עובד שלגביו נעברה העבירה".
4. בסעיף 80 לחוק העיקרי, במקום "מאתיים וחמישים" יבוא "אלף מאתיים וחמישים".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נחקל בכנסת ביום כ"ד בתמוז תשל"ג (24 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בהח' 1045, תשל"ג, עמ' 170.

1 ט"ה תשי"ט, עמ' 32; תשל"א, עמ' 80.